

ІНФОРМАЦІЙНА ДОВІДКА
про нові законодавчі та інші нормативно-правові акти України
за червень 2013 року

Закони України та Постанови Верховної Ради України:

1. Закон України
від 20.06.2013 N 353-VII

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо усунення обмежень у провадженні господарської діяльності

Закон спрямований на зменшення адміністративного тиску на підприємців шляхом запровадження обмежень втручання суб'єктів владних повноважень у господарську діяльність підприємців.

Відповідні зміни внесено до Кодексу адміністративного судочинства, Кодексу цивільного захисту України, а також Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності".

Законом передбачено, що обґрунтованість вжиття органом державного нагляду (контролю) заходів реагування має бути підтверджена судом, орган державного нагляду (контролю) звертається до адміністративного суду з адміністративним позовом не пізніше наступного робочого дня з дня видання (прийняття) відповідного розпорядчого документа.

Заходи реагування, обґрунтованість яких має бути підтверджена адміністративним судом, не застосовуються, а відповідний розпорядчий документ підлягає негайному скасуванню органом державного нагляду (контролю) у разі, якщо:

- 1) орган державного нагляду (контролю) в установленій цим Законом строк не звернувся до адміністративного суду з відповідним позовом;
- 2) позовну заяву повернено органу державного нагляду (контролю) ухвалою адміністративного суду, і така ухвала набрала законної сили;
- 3) адміністративний суд ухвалив постанову, якою відмовив органу державного нагляду (контролю) у підтвердженні обґрунтованості вжиття заходів реагування, або постанову про відсутність підстав для вжиття таких заходів, і така постанова набрала законної сили;
- 4) протягом 30 робочих днів з дня видання (прийняття) відповідного розпорядчого документа про вжиття заходів реагування їх обґрунтованість не буде підтверджено постановою адміністративного суду, що набрала законної сили.

Застосовані адміністративним судом заходи реагування за позовом органу державного нагляду (контролю), а також вжиті органом державного нагляду (контролю) заходи, обґрунтованість яких підтверджена адміністративним судом, скасовуються адміністративним судом у порядку, встановленому процесуальним законом

Частина другу статті 18 КАС доповнено новим пунктом щодо встановлення предметної підсудності адміністративних справ щодо підтвердження обґрунтованості вжиття суб'єктами владних повноважень

заходів реагування під час здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності окружним адміністративним судам.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, і вводить в дію з 1 липня 2013 року, крім змін, що вносяться до вищезазначених Закону та Кодексу, які набирають чинності з 1 липня 2013 року.

2. Закон України від 18.06.2013 N 332-VII

Про погашення заборгованості державних підприємств вугільної галузі із сплати страхових внесків та штрафних санкцій (пені) до Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України

Законодавчим актом реструктуризовано заборгованість перед Фондом соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України державних вугледобувних, шахтовуглебудівних підприємств, шахт, щодо яких прийнято рішення про ліквідацію.

Погашення заборгованості державних підприємств вугільної галузі із сплати страхових внесків та штрафних санкцій (пені) до Фонду, у тому числі встановленої судовими рішеннями, здійснюється шляхом розстрочення. Розстроченню підлягає сума заборгованості державного підприємства вугільної галузі із сплати страхових внесків на загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності, що утворилася до 1 січня 2011 року, та із сплати штрафних санкцій (пені), нарахованих на суму цієї заборгованості, які не погашені на день набрання чинності цим Законом (далі - сума заборгованості).

Суми заборгованості за зверненнями державних підприємств вугільної галузі можуть бути розстрочені на строк не більш як 60 календарних місяців з дати укладення договору про розстрочення суми заборгованості відділеннями виконавчої дирекції Фонду.

Закон набирає чинності через три місяці з дня його опублікування.

3. Закон України від 18.06.2013 N 333-VII

Про внесення зміни до статті 14 Закону України "Про екстрену медичну допомогу"

Законодавчим актом текст статті 14 Закону "Про екстрену медичну допомогу" викладено у редакції, згідно із якою:

"1. Фінансове забезпечення системи екстреної медичної допомоги за рахунок бюджетних коштів здійснюється відповідно до бюджетного законодавства.

2. Для розвитку та поліпшення матеріально-технічної бази системи екстреної медичної допомоги можуть залучатися кошти підприємств, установ

та організацій незалежно від форми власності і господарювання, а також добровільні пожертвування фізичних і юридичних осіб, благодійних організацій та об'єднань громадян, інші не заборонені законодавством джерела".

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

4. Закон України

від 19.06.2013 N 337-VII

Про ратифікацію Договору між Україною та Об'єднаними Арабськими Еміратами про взаємну правову допомогу у цивільних та комерційних справах

Договір спрямований на налагодження ефективного співробітництва компетентних органів обох сторін шляхом надання взаємної правової допомоги у цивільних та комерційних справах, визначення механізму взаємного визнання та виконання судових рішень.

Зокрема, згідно з Договором, громадяни однієї Сторони користуються на території іншої Сторони таким же правовим захистом, як і громадяни іншої Сторони, а також мають право звертатись до її судових органів на тих же умовах, що і громадяни іншої Сторони.

Громадяни однієї Сторони на території іншої Сторони мають право відповідно до законів та процедур останньої на зменшення або звільнення від сплати судових витрат на тих же умовах і в тому ж обсязі, що її власні громадяни.

Відповідно до Договору, сторони можуть здійснювати обмін інформацією стосовно чинного законодавства та судової практики у своїх країнах пов'язаної із застосуванням цього Договору.

Сторони згідно з цим Договором надають одна одній найширший обсяг взаємної правової допомоги у цивільних та комерційних справах у відповідності до їхнього законодавства.

Правова допомога згідно з цим Договором охоплює: вручення повісток та інших судових документів; отримання доказів шляхом судових доручень або запитів; визнання та виконання судових рішень та мирових угод.

Цей Договір укладено на невизначений строк.

Договір підлягає ратифікації і набирає чинності на тридцятий день після обміну ратифікаційними грамотами.

5. Закон України

від 21.06.2013 N 357-VII

Про внесення змін до розділу II Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Податкового кодексу України" щодо відстрочення настання відповідальності за неподання електронної звітності

Законодавчим актом перенесено термін набрання чинності абзаців 13-15 пп. 9 п. 25 розділу I Закону "Про внесення змін до прикінцевих положень Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у

зв'язку з прийняттям Податкового кодексу України", положеннями яких встановлена відповідальність суб'єктів господарювання, які здійснюють розрахункові операції за товари (послуги), за неподання до органів державної податкової служби звітності, пов'язаної із застосуванням реєстраторів розрахункових операцій, розрахункових книжок та копій розрахункових документів і фіскальних звітних чеків з реєстраторів розрахункових операцій по дротових або бездротових каналах зв'язку, в разі обов'язковості її подання, з 1 липня 2013 року на 1 січня 2014 року.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

6. Закон України

від 18.06.2013 N 331-VII

Про внесення змін до Закону України "Про угоди про розподіл продукції" щодо державного регулювання укладення та виконання угод

Законом встановлено, що сторонами угоди про розподіл продукції виступають інвестор (інвестори) і держава в особі Кабінету Міністрів. Для вирішення питань з організації укладення та виконання угод про розподіл продукції Кабінет Міністрів утворює постійно діючу міжвідомчу комісію у складі представників державних органів, органів місцевого самоврядування, народних депутатів України. Інформаційне, організаційне, матеріальне та інше забезпечення діяльності Міжвідомчої комісії здійснює центральний орган виконавчої влади, визначений Кабінетом Міністрів. Положення про Міжвідомчу комісію затверджується Кабінетом Міністрів.

Згідно із законом, угодою про розподіл продукції вирішення питань з управління та координації діяльності сторін може покладатися на керівний комітет або інший орган управління, створений за участю сторін. З метою участі держави у виконанні укладеної угоди про розподіл продукції (у тому числі участі в діяльності створених органів управління) Кабінет Міністрів може надати необхідні повноваження центральному органу виконавчої влади". Проект угоди про розподіл продукції після остаточного узгодження та доопрацювання візується (погоджується) інвестором (інвесторами) та повторно реєструється робочим органом Міжвідомчої комісії, після чого проект угоди про розподіл продукції надається сторонам угоди для підписання. Не рідше одного разу на п'ять років Кабінет Міністрів за участю уповноваженого центрального органу виконавчої влади повинен організувати та провести комплексну перевірку виконання умов, передбачених угодою про розподіл продукції.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

7. Постанова Верховної Ради України

від 06.06.2013 №328-VII

Про обрання суддів

Відповідно до пункту 27 частини першої статті 85, частини першої статті 128 Конституції України Верховна Рада України постановила обрати на посаду

судді Дніпропетровського апеляційного господарського суду **Кузнецова Вадима Олександровича** безстроково.

8. Постанова Верховної Ради України
від 06.06.2013 №327-VII
Про обрання суддів

Відповідно до пункту 27 частини першої статті 85, частини першої статті 128 Конституції України Верховна Рада України постановила обрати на посади суддів безстроково, суддів Рівненського апеляційного господарського суду: **Мамченко Юлію Андріївну, Миханюк Марію Вікторівну, Павлюк Ірину Юріївну.**

9. Постанова Верховної Ради України
від 06.06.2013 №326-VII
Про обрання суддів

Відповідно до пункту 27 частини першої статті 85, частини першої статті 128 Конституції України Верховна Рада України постановила обрати на посади суддів безстроково:

господарського суду Тернопільської області **Охотницьку Наталію Володимирівну;**

господарського суду Хмельницької області **Смаровоза Михайла Васильовича;**

господарського суду міста Севастополя **Кравченко Вікторію Єфимівну, Плієву Наталю Гурамівну.**

10. Постанова Верховної Ради України
від 22.06.2013 №352-VII
Про звільнення суддів

Відповідно до пункту 9 частини п'ятої статті 126 Конституції України Верховна Рада України постановила звільнити з посади суддю Вищого господарського суду України **Коваленко Світлану Сергіївну** - у зв'язку з поданням заяви про відставку.

11. Постанова Верховної Ради України
від 22.06.2013 №351-VII
Про звільнення суддів

Відповідно до пункту 9 частини п'ятої статті 126 Конституції України Верховна Рада України постановила звільнити з посади суддю Дніпропетровського апеляційного господарського суду **Тупицького Олександра Миколайовича** - у зв'язку з поданням заяви про звільнення за власним бажанням.

**12. Постанова Верховної Ради України
від 20.06.2013 №350-VII
Про обрання суддів**

Відповідно до пункту 27 частини першої статті 85, частини першої статті 128 Конституції України Верховна Рада України постановила обрати на посади суддів, раніше обраних безстроково, на посади суддів Дніпропетровського апеляційного господарського суду: **Березкіну Олену Володимирівну, Дарміна Михайла Олександровича, Коваль Любов Анатоліївну, Пархоменко Наталію Володимирівну, Чередка Антона Євгеновича.**

**13. Постанова Верховної Ради України
від 20.06.2013 №349-VII
Про обрання суддів**

Відповідно до пункту 27 частини першої статті 85, частини першої статті 128 Конституції України Верховна Рада України постановила обрати на посади суддів, раніше обраних безстроково, на посаду судді Харківського апеляційного господарського суду **Тарасову Ірину Валеріївну.**

**14. Постанова Верховної Ради України
від 20.06.2013 №348-VII
Про обрання суддів**

Відповідно до пункту 27 частини першої статті 85, частини першої статті 128 Конституції України Верховна Рада України постановила обрати безстроково на посаду судді господарського суду Київської області **Ярему Валерія Анатолійовича.**

**15. Постанова Верховної Ради України
від 20.06.2013 №347-VII
Про обрання суддів**

Відповідно до пункту 27 частини першої статті 85, частини першої статті 128 Конституції України Верховна Рада України постановила обрати на посаду судді раніше обраного безстроково суддю Дніпропетровського апеляційного господарського суду **Подобєда Ігоря Миколайовича.**

**16. Постанова Верховної Ради України
від 20.06.2013 №346-VII
Про обрання суддів**

Відповідно до пункту 27 частини першої статті 85, частини першої статті 128 Конституції України Верховна Рада України постановила обрати на посаду суддів раніше обраних безстроково:

суддів Дніпропетровського апеляційного господарського суду **Величко Надію Леонидівну** та Одеського апеляційного господарського суду **Морщагіну Наталію Станіславівну**.

Укази Президента України:

1. Указ Президента України від 27.06.2013 №352/2013 Про призначення суддів

Відповідно до статті 127 та частини першої статті 128 Конституції України Указом Президента України призначено строком на п'ять років у місцевих господарських судах на посади:

суддів господарського суду Дніпропетровської області:

НІКОЛЕНКА Михайла Олександровича,

ТУРЧИНА Сергія Олександровича;

суддів господарського суду Донецької області:

КРОТІНОВУ Олену Вікторівну,

ЛЕВШИНУ Яну Олександрівну,

МАЛКОВУ Елеонору Ігорівну,

МИРОШНИЧЕНКА Ярослава Станіславовича;

суддів господарського суду Запорізької області:

СМІРНОВА Олександра Геннадійовича,

СУШКО Ларису Миколаївну,

ТОПЧІЙ Олену Анатоліївну;

суддів господарського суду Луганської області:

МАРЧЕНКО Юлію Іванівну,

ПАЛЯНИЦЮ Юлію Олександрівну;

судді господарського суду Львівської області

КРУПНИКА Романа Володимировича;

судді господарського суду Полтавської області

ПЛОТНИЦЬКУ Наталю Борисівну.

Постанови Кабінету Міністрів України:

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 03.06.2013 N 483

Про затвердження Порядку інформаційної взаємодії між кадастрами та інформаційними системами

Кабінет Міністрів України постановою від 03.06.2012 року №483 затвердив Порядок інформаційної взаємодії між кадастрами та інформаційними системами.

Зокрема, цей Порядок визначає механізм обміну інформацією між кадастрами та інформаційними системами і перелік відомостей, обмін якими може здійснюватись у процесі такої взаємодії, та спрямований на:

- формування єдиної картографічної основи для геоінформаційних систем;
- забезпечення взаємного поповнення даними інформаційних систем;
- забезпечення обов'язковості передачі геопросторових даних до Державного земельного кадастру у випадках, передбачених законодавством;
- забезпечення об'єктивності, достовірності та повноти відомостей у Державному земельному кадастрі;

- визначення переліку відомостей, обмін якими може здійснюватись у процесі взаємодії між інформаційними системами;

- запобігання дублюванню робіт з інформаційного наповнення інформаційних систем;

- уніфікацію інформаційних систем;

- забезпечення актуальними геопросторовими даними органів державної влади, органів місцевого самоврядування, юридичних і фізичних осіб.

Обмін інформацією між кадастрами та іншими інформаційними системами ведеться на електронних, а на вимогу суб'єкта інформаційного обміну - паперових носіях.

Взаємодія між кадастрами та інформаційними системами здійснюється шляхом надання картографічної основи та іншої інформації Державного земельного кадастру для інших кадастрів та інформаційних систем, а також шляхом надання до Державного земельного кадастру геопросторових даних та інших матеріалів кадастрів та інформаційних систем.

2. Постанова Кабінету Міністрів України

від 05.06.2013 N 398

Про затвердження Порядку визнання статусу саморегулівної організації у сфері землеустрою

Кабінет Міністрів України постановою від 05.06.2013 N 398 затвердив Порядок визнання статусу саморегулівної організації у сфері землеустрою, яким встановлюється процедура визнання статусу саморегулівної організації у сфері землеустрою Держземагентством.

Так, саморегулівні організації у сфері землеустрою є юридичними особами, які діють на засадах самоврядування і діяльність яких не має на меті отримання прибутку.

Громадська організація фізичних осіб, визнаних сертифікованими інженерами-землевпорядниками, що претендує на визнання її статусу саморегулівної організації, повинна відповідати таким критеріям:

- її кількісний склад повинен налічувати не менш як 250 сертифікованих інженерів-землевпорядників;

- не менш як 90 % членів її загального кількісного складу повинні бути сертифікованими інженерами-землевпорядниками;

- наявність встановленої процедури внутрішньої сертифікації своїх членів з метою здійснення контролю за якістю проведених ними робіт із землеустрою.

Для визнання статусу саморегульованої організації громадська організація подає Держземагентству документи, визначені п. 4 Порядку.

За результатами розгляду та перевірки поданих документів Держземагентство приймає протягом місяця з дня реєстрації заяви рішення про надання громадській організації статусу саморегульованої організації або відмову у наданні такого статусу.

3. Постанова Кабінету Міністрів України від 12.06.2013 N 412

Про затвердження Порядку і правил обов'язкового страхування фінансової відповідальності, життя і здоров'я уповноваженої особи, членів виконавчої дирекції та адміністративної ради Фонду гарантування вкладів фізичних осіб

Ці Порядок і правила визначають механізм проведення обов'язкового страхування фінансової відповідальності, життя і здоров'я уповноваженої особи, членів виконавчої дирекції та адміністративної ради Фонду гарантування вкладів фізичних осіб у разі виведення ним неплатоспроможного банку з ринку або ліквідації банку відповідно до Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб" (далі - обов'язкове страхування).

Суб'єктами обов'язкового страхування є:

1) страховики - фінансові установи, які отримали ліцензії на проведення відповідного виду обов'язкового страхування;

2) страховальник - Фонд гарантування вкладів фізичних осіб (далі - Фонд), який здійснює спеціальні функції щодо виведення неплатоспроможних банків з ринку або ліквідації банків;

3) застраховані особи - уповноважена особа, члени виконавчої дирекції та адміністративної ради Фонду, страхування життя і здоров'я яких здійснюється відповідно до цих Порядку і правил;

4) вигодонабувачі:

Фонд - у разі виникнення обов'язку відшкодувати на підставі судового рішення майнову шкоду потерпілим особам у зв'язку з невиконанням або неналежним виконанням уповноваженою особою, членами виконавчої дирекції та адміністративної ради Фонду повноважень щодо виведення неплатоспроможного банку з ринку або ліквідації банку;

уповноважена особа, члени виконавчої дирекції та адміністративної ради Фонду або їх спадкоємці - у разі заподіяння шкоди життю і здоров'ю уповноваженої особи, членів виконавчої дирекції та адміністративної ради Фонду у зв'язку з виконанням ними повноважень щодо виведення неплатоспроможного банку з ринку або ліквідації банку;

5) потерпіла особа - особа, якій заподіяно майнову шкоду внаслідок невиконання або неналежного виконання повноважень уповноваженою особою, членами виконавчої дирекції та адміністративної ради Фонду щодо виведення неплатоспроможного банку з ринку або ліквідації банку.

Страховими ризиками щодо страхування фінансової відповідальності є вчинення дій чи бездіяльність уповноваженої особи, членів виконавчої дирекції

та адміністративної ради Фонду під час виконання ними своїх повноважень щодо виведення неплатоспроможного банку з ринку або ліквідації банку, внаслідок яких третім особам може бути заподіяна майнова шкода.

Не визнаються страховими випадками події, що сталися внаслідок:

1) вчинення умисного злочину уповноваженою особою, членами виконавчої дирекції та адміністративної ради Фонду, спрямованого на настання страхового випадку;

2) обставин непереборної сили (впливу ядерної енергії та іонізуючого випромінювання в будь-якій формі, військових дій, маневрів або здійснення інших військових заходів, громадянської війни, терористичного акту, народного хвилювання або страйку);

3) вилучення, конфіскації, реквізиції, арешту або знищення майна банку за рішенням відповідних державних органів.

4. Постанова Кабінету Міністрів України від 19.06.2013 N 426

Про затвердження Порядку та умов визначення заробітної плати для обчислення пенсії державного службовця

Ці Порядок та умови встановлюють механізм визначення заробітної плати для призначення та перерахунку пенсії державного службовця відповідно до Закону України від 17 листопада 2011 р. N 4050-VI "Про державну службу".

Посадовий оклад, надбавка за ранг або кваліфікаційний клас, класний чин або спеціальне звання, вислугу років під час визначення заробітної плати для призначення пенсії враховуються в розмірах, установлених на день призначення пенсії, за останньою займаною посадою, передбаченою пунктами 1 - 7 та 12 частини другої статті 35 Закону.

Розмір інших виплат (крім посадового окладу, надбавки за ранг або кваліфікаційний клас, класний чин або спеціальне звання, вислугу років), що включаються в заробітну плату для призначення пенсії, визначається:

у разі звернення за призначенням пенсії у період з 1 січня 2014 р. до 31 грудня 2015 р. включно та після цієї дати за умови, що за період починаючи з 1 січня 2014 р. особа не має 24 календарні місяці роботи на посадах, які дають право на такий вид пенсії, перед зверненням за призначенням пенсії, - за всі повні календарні місяці роботи починаючи з 1 січня 2014 р. до дати звернення. Середньомісячна сума зазначених виплат визначається шляхом ділення загальної суми виплат, одержаних за повні відпрацьовані у цей період місяці на посадах, які дають право на такий вид пенсії, на кількість цих місяців починаючи з 1 січня 2014 р. до дати звернення. За бажанням особи для розрахунку середньомісячної суми зазначених виплат можуть бути враховані неповні місяці;

у разі звернення за призначенням пенсії після 1 січня 2016 р. - за останні повні 24 календарні місяці роботи на посадах, які дають право на такий вид пенсії, підряд перед зверненням за призначенням пенсії, але не раніше 1 січня 2014 р., незалежно від наявності перерв протягом цього періоду на зазначеній роботі. Середньомісячна сума зазначених виплат за 24 повні календарні місяці

роботи визначається шляхом ділення загальної суми цих виплат на 24. За бажанням особи для розрахунку середньомісячної суми зазначених виплат можуть бути враховані неповні місяці;

у разі звернення за призначенням пенсії у період з 1 січня 2014 р. до 31 грудня 2018 р. включно та після цієї дати за умови, що за період починаючи з 1 січня 2014 р. особа не має 60 календарних місяців роботи на посадах, які дають право на такий вид пенсії, підряд перед зверненням за призначенням пенсії, - за всі повні календарні місяці роботи починаючи з 1 січня 2014 р. до дати звернення. Середньомісячна сума зазначених виплат визначається шляхом ділення загальної суми виплат, одержаних за повні відпрацьовані у цей період місяці на посадах, які дають право на такий вид пенсії, на кількість цих місяців. За бажанням особи для розрахунку середньомісячної суми зазначених виплат можуть бути враховані неповні місяці;

у разі звернення за призначенням пенсії після 1 січня 2019 р. - за будь-які 60 календарних місяців роботи на посадах, які дають право на такий вид пенсії, підряд перед зверненням за призначенням пенсії починаючи з 1 січня 2014 р., незалежно від наявності перерв протягом цього періоду на зазначеній роботі. Середньомісячна сума зазначених виплат за 60 повних календарних місяців визначається шляхом ділення загальної суми цих виплат на 60. За бажанням особи для розрахунку середньомісячної суми зазначених виплат можуть бути враховані неповні місяці.

Перерахунок пенсій, призначених до набрання чинності Законом, здійснюється відповідно до пункту 6 цих Порядку та умов з урахуванням віднесення посад, які займали особи з числа колишніх державних службовців, до відповідних груп та підгруп посад державної служби, передбачених Законом.

У всіх випадках заробітна плата для обчислення пенсії державного службовця враховується в межах установлені законом на день призначення (перерахунку) пенсії максимальної величини бази нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

Ця постанова набирає чинності з дня набрання чинності Законом України від 17 листопада 2011 р. N 4050-VI "Про державну службу".

5. Постанова Кабінету Міністрів України від 19.06.2013 N 427

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 2 лютого 2011 р. N 98

Кабінет Міністрів України постановою від 19.06.2013 №427 вніс зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 2 лютого 2011 р. N 98 "Про суми та склад витрат на відрядження державних службовців, а також інших осіб, що направляються у відрядження підприємствами, установами та організаціями, які повністю або частково утримуються (фінансуються) за рахунок бюджетних коштів".

Зокрема постановою визначено, що Державним службовцям, а також іншим особам, що направляються у відрядження, перебувають за кордоном

тривалий строк і отримують заробітну плату в іноземній валюті, та працівникам дипломатичної служби України, що направлені у довготермінове відрядження та отримують компенсаційні виплати в іноземній валюті, у разі відрядження в межах держави перебування добові витрати відшкодовуються у розмірі 80 відсотків сум добових витрат, зазначених у додатку 1 до цієї постанови для відповідної держави. У разі відрядження у межах держави перебування строком на одну добу добові витрати відшкодовуються у розмірі 40 відсотків сум добових витрат, зазначених у додатку 1 до цієї постанови для відповідної держави.

6. Постанова Кабінету Міністрів України від 05.06.2013 N 440

Про затвердження Порядку подання і реєстрації декларації відповідності матеріально-технічної бази суб'єкта господарювання вимогам законодавства з питань пожежної безпеки

Кабінет Міністрів України постановою від 05.06.2013 N 440 затвердив Порядок подання і реєстрації декларації відповідності матеріально-технічної бази суб'єкта господарювання вимогам законодавства з питань пожежної безпеки, яким визначається процедура подання і реєстрації декларації відповідності матеріально-технічної бази суб'єкта господарювання вимогам законодавства з питань пожежної безпеки, що дає право на початок роботи новоутворених підприємств, початок використання суб'єктом господарювання об'єктів нерухомості (будівель, споруд, приміщень або їх частин).

Так, декларація розробляється суб'єктом господарювання і подається ним або надсилається рекомендованим листом за місцем розташування об'єкта нерухомості до державного адміністратора або територіального органу ДСНС.

Суб'єкт господарювання з високим ступенем прийняттого ризику разом з декларацією подає позитивний висновок за результатами оцінки (експертизи) протипожежного стану підприємства, об'єкта чи приміщення.

Декларація реєструється ДСНС або її територіальним органом на безоплатній основі протягом 10 днів з дня її надходження.

Крім цього, передбачено, що декларація не подається:

у разі використання торговельних місць, кіосків та контейнерів, якщо їх розміщено на ринку відповідно до схеми, погодженої з органом державного пожежного нагляду;

орендарем об'єкта нерухомості (особою, яка використовує об'єкт нерухомості за цивільно-правовим договором, що не передбачає перехід права власності на такий об'єкт) за умови, що декларацію на об'єкт нерухомості зареєстровано його власником.

Постанова набирає чинності з 1 липня 2013 року.

7. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 19.06.2013 N 421-р

Про перерозподіл деяких видатків державного бюджету, передбачених Державній судовій адміністрації на 2013 рік

Кабінет Міністрів України розпорядженням від 19.06.2013 №421-р здійснив перерозподіл видатків передбачених Державній судовій адміністрації на 2013 рік за спеціальним фондом шляхом:

1) зменшення їх обсягу за програмою 0501010 "Організаційне забезпечення діяльності судів та установ судової системи" на 45721,1 тис. гривень;

2) збільшення їх обсягу за програмами:

0501020 "Здійснення правосуддя місцевими господарськими судами" на 6725,9 тис. гривень;

0501030 "Здійснення правосуддя апеляційними загальними судами" на 15825 тис. гривень;

0501040 "Здійснення правосуддя місцевими загальними судами" на 15525,2 тис. гривень;

0501080 "Здійснення правосуддя апеляційними господарськими судами" на 6945 тис. гривень;

0501170 "Здійснення правосуддя місцевими адміністративними судами" на 700 тис. гривень.

**Нормативні акти міністерств, інших центральних органів
виконавчої влади, зареєстровані Міністерством юстиції України
та інші:**

**1. Наказ Міністерства юстиції України
від 19.06.2013 №1223/5**

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
25 червня 2013 р. за N 1064/23596

Про затвердження Типової форми плану санації боржника у справі про банкрутство, Типової форми мирової угоди у справі про банкрутство та вимог щодо їх розроблення

Міністерство юстиції України наказом від 19.06.2013 №1223/5 затвердив:

- Типову форму плану санації боржника у справі про банкрутство;
- Вимоги щодо розроблення плану санації боржника відповідно до Типової форми плану санації боржника у справі про банкрутство;
- Типову форму мирової угоди у справі про банкрутство;
- Вимоги щодо розроблення мирової угоди боржника відповідно до Типової форми мирової угоди у справі про банкрутство.

Наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

**2. Наказ Міністерства юстиції України
від 27.06.2013 №1284/5**

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
3 липня 2013 р. за № 1113/23645

Про затвердження Порядку контролю за діяльністю арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів)

Міністерство юстиції України наказом від 27.06.2013 №1284/5 затвердило Порядок контролю за діяльністю арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів).

Порядок розроблено відповідно до Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".

Цей Порядок поширюється на всіх фізичних осіб, які отримали в установленому порядку свідоцтво про право на здійснення діяльності арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів).

Контроль за діяльністю арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) здійснюють Міністерство юстиції України як державний орган з питань банкрутства та за дорученням Мін'юсту України головні управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, в областях, містах Києві та Севастополі як територіальні органи з питань банкрутства.

Цей Порядок встановлює:

процедуру організації та проведення перевірок діяльності арбітражних керуючих;

повноваження осіб, які здійснюють перевірки;

права й обов'язки арбітражних керуючих;

порядок оформлення результатів перевірки;

порядок підготовки за результатами перевірки подання на Дисциплінарну комісію арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) про застосування до арбітражного керуючого дисциплінарного стягнення.

Визнати таким, що втратив чинність, наказ Міністерства юстиції України від 15 січня 2013 року № 113/5 "Про затвердження Порядку контролю за діяльністю арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів)", зареєстрований в Міністерстві юстиції України 21 січня 2013 року за № 140/22672.

Наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

Рішення Конституційного Суду України

1. Рішення Конституційного Суду України від 03.06.2013 №3-рп/2013

щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень статті 2, абзацу другого пункту 2 розділу II "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи", статті 138 Закону України "Про судоустрій і статус суддів"

(справа щодо змін умов виплати пенсій і щомісячного довічного грошового утримання суддів у відставці)

Конституційний Суд України Рішенням від 03.06.2013 №3-рп/2013 вирішив:

1. Визнати такими, що відповідають Конституції України (є конституційними), частини першу, другу статті 138 Закону України "Про судоустрій і статус суддів" від 7 липня 2010 року N 2453-VI у редакції Закону України "Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи" від 8 липня 2011 року N 3668-VI.

2. Визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними):

- частину третю, перше, друге, третє речення частини п'ятої статті 138 Закону України "Про судоустрій і статус суддів" від 7 липня 2010 року N 2453-VI у редакції Закону України "Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи" від 8 липня 2011 року N 3668-VI;

- статтю 2 Закону України "Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи" від 8 липня 2011 року N 3668-VI в частині поширення її дії на Закон України "Про судоустрій і статус суддів" від 7 липня 2010 року N 2453-VI;

- абзац другий пункту 2 розділу II "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи" від 8 липня 2011 року N 3668-VI, зі змісту якого вбачається, що виплата суддям пенсії (щомісячного довічного грошового утримання) здійснюється без індексації, без застосування положень частин другої, третьої статті 42 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" від 9 липня 2003 року N 1058-IV та без проведення інших перерахунків, передбачених законодавством.

3. Положення Закону України "Про судоустрій і статус суддів" від 7 липня 2010 року N 2453-VI у редакції Закону України "Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи" від 8 липня 2011 року N 3668-VI та Закону України "Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи" від 8 липня 2011 року N 3668-VI, визнані неконституційними, втрачають чинність з дня ухвалення Конституційним Судом України цього Рішення.

4. Рішення Конституційного Суду України має преюдиціальне значення при розгляді судами загальної юрисдикції позовів у зв'язку з правовідносинами, що виникли внаслідок дії положень законів України, визнаних неконституційними.

**2. Рішення Конституційного Суду України
від 12.06.2013 №4-рп/2013**

щодо офіційного тлумачення положень частини п'ятої статті 127 Конституції України у системному зв'язку з частиною третьою цієї статті, статті 65 Закону України "Про судоустрій і статус суддів"

Конституційний Суд України Рішенням від 12.06.2013 №4-рп/2013 вирішив:

1. В аспекті питань, порушених у конституційному зверненні, положення:
- частини третьої статті 127 Конституції України у системному зв'язку з пунктом 14 частини першої статті 92 Основного Закону України слід розуміти так, що вичерпний перелік вимог до осіб, які виявили бажання стати суддею, та до кандидатів на посаду судді встановлюється виключно Конституцією та законами України;

- статті 65 Закону України "Про судоустрій і статус суддів" від 7 липня 2010 року N 2453-VI слід розуміти так, що під час проведення добору кандидатів на посаду судді до них висуваються вимоги, що передбачені частиною третьою статті 127 Конституції України, частинами першою, другою статті 64 Закону України "Про судоустрій і статус суддів" від 7 липня 2010 року N 2453-VI, іншими положеннями цього закону, зокрема статтею 70 щодо виявлення особистих і моральних якостей кандидатів на посаду судді, оцінка яких Вищою кваліфікаційною комісією суддів України може бути підставою для відмови у наданні рекомендації про призначення кандидатів на посаду судді.

3. Рішення Конституційного Суду України від 26.06.2013 №5-рп/2013

щодо офіційного тлумачення положень пункту 2 частини другої статті 17, пункту 8 частини першої статті 26, частини першої статті 50 Закону України "Про виконавче провадження"

Конституційний Суд України Рішенням від 26.06.2013 №5-рп/2013 вирішив:

- в аспекті конституційного звернення положення пункту 2 частини другої статті 17 Закону України "Про виконавче провадження" від 21 квітня 1999 року N 606-XIV з наступними змінами у системному зв'язку з положеннями статті 36 цього Закону, статей 116, 121 Господарського процесуального кодексу України слід розуміти так, що ухвала про розстрочку виконання рішення господарського суду не є підставою для відкриття нового виконавчого провадження, а підлягає виконанню у раніше відкритому на підставі судового наказу виконавчому провадженні як процесуальний акт (документ), яким надається розстрочка виконання судового рішення.

19.07.2013